

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4490/2023
17.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Драгане Бољевић, Јелице Бојанић Керкез и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ратко Гавранић, адвокат из ..., против тужене Привредне коморе Војводине, Нови Сад, коју заступа Дејана Спасојевић Иванчић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1868/23 од 12.07.2023. године, у седници већа одржаној 17.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1868/23 од 12.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1868/23 од 12.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 550/22 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се поништи решење од 01.03.2022. године, којим је тужиљи изречена мера опомене са најавом отказа уговора о раду, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1868/23 од 12.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је поништај решења којим је тужиљи изречена мера опомене са најавом отказа уговора о раду, а нижестепеним одлукама захтев тужиље је одбијен као неоснован. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права. Поред тога, ревидент није доказао да у конкретном случају постоји различита судска пракса у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији. Ревизијом тужиље оспорава се утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП, па је из ових разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.04.2022. године, ради поништаја решења о изреченој мери опомене са најавом отказа уговора о раду и ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужиља тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**